

т. Г.

сéлò, дéкто тó ни є далéче ѿ вáсъ, и
тámъ цуете да (найдити) єдна ослí-
ца привáрзана сасъ нéйното си м8лен-
це, нéж да ѿвáрзити и да а привé-
дéти мéни. И ако фáни нéкой да вы-
са протíва на твá, вíи така да м8
шговóрити: тíи трéбоватъ на Гóспода
и тóй бéзъ задержаванíе ще да ги ѿп8-
сти. Това є сíчкото стóreno, Заради

т. А.

да ся испóлнятъ тéйзи подíрныти рé-
чи на Прорóка Захáрíя: речети на да
щерáта Сíфíнша: єто Цáратъ твой иди
камто тéги крótакъ, васéдналъ на о-
слíца и м8ленце, сýнъ дéкто тéгли хо-
мótатъ. И така оученицыти ѿшилè
и сторíли по Іисéсовото повелéнїе:
привéли при Нéг8 ослíцата сасъ м8-
ленцето нéйно. и полóжили оучени-
цыти ѿ горé на тéхъ своити си
дрéхи и покáчили Іисéса на ослíцата.

т. Й.

Тогáва мнóго грáждани подсти-
лали подъ Іисéса своити си одéжды,
а др8гии крашили ѿ дреvéтата прáчки
и ги фарлáли на ослíцата. И народать,
дéкто са были собралы и предъ нéгш и
слéдз. Нéгш варvéли и выкали: ѿсáн-
на Сýн8 Давíдов8! благословéнъ є тóй
дéкто

Зах:

Гл. 6.

С. 6.

Мат. 6.

Гл. 6.

С. 6. 5

С. 3.

т. й.

т. А.

Уал.

Рз1.

т. К5.